

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2007 r. — Pouzol przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa F-17/07)

(2007/C 117/54)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Michel Pouzol (Chemin des Peyridisses, Francja) (przedstawiciele: D. Grisay, I Andoulsi i D. Piccininno, avocats)

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Trybunału Obrachunkowego z dnia 23 listopada 2006 r., jak również decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 18 maja 2006 r.;
- zaliczenie skarżącemu dodatkowo na poczet lat uprawniających do emerytury 6 lat, 10 miesięcy i 1 dnia z tytułu programu uzupełniającego, co się równa całkowitemu zaliczeniu 10 lat, 3 miesięcy i 24 dni na poczet lat uprawniających do emerytury;
- nakazanie Trybunałowi Obrachunkowemu zamiany tego zaliczenia lat uprawniających do emerytury na dodatek do emerytury skarżącego wynoszący 1 232,32 EUR miesięcznie;
- zasądzenie od Trybunału Obrachunkowego odszkodowania za poniesione przez skarżącego straty finansowe, oszacowane w dniu wniesienia niniejszej skargi na kwotę 17 252,48 EUR (czyli ubytek w wynagrodzeniu skarżącego wynoszący 1 232,32 EUR miesięcznie), począwszy od jego przejścia na emeryturę w dniu 1 stycznia 2006 r. do dnia 1 marca 2007 r.;
- nakazanie Trybunałowi Obrachunkowemu zadośćuczynienia krzywdy doznawanej przez skarżącego przez ponad 13 lat, przy czym wysokość zadośćuczynienia została ustalona w terminie późniejszym na mocy ugody stron;
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, były urzędnik Trybunału Obrachunkowego, obecnie na emeryturze, kwestionuje obliczenie przeniesienia do systemu wspólnotowego uprawnień emerytalnych, które nabył we Francji, ponieważ obliczenie to nie uwzględnia uprawnień nabytych w Association des régimes de retraites complémentaires (ARRCO) i w Association générale des institutions de retraite des cadres (AGIRC).

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnosi 4 zarzuty dotyczące odpowiednio: i) naruszenia niektórych przepisów regulaminu pracowniczego oraz załącznika VIII (w szczególności art. 11 ust. 2 i art. 26 tego załącznika); ii) naruszenie obowiązku staranności i obowiązku wspomaganie, o którym mowa w art. 24 regulaminu pracowniczego; iii) naruszenie zasady równości traktowania i niedyskryminacji; iv) naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2007 r. — M. przeciwko EMEA

(Sprawa F-23/07)

(2007/C 117/55)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: M. (Broxbourne, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: EMEA

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 25 października 2006 r., którą dyrektor wykonawczy EMEA oddalił wniosek skarżącego o skierowanie sprawy do komisji ds. niezdolności do pracy;
- zasądzenie od EMEA na rzecz skarżącego kwoty 100 000 euro tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za niezgodne z prawem działanie administracji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 17 marca 2005 r. skarżący, będący członkiem personelu tymczasowego EMEA, został poszkodowany w wypadku przy pracy, w związku z czym stał się niezdolny do wykonywania swojej pracy. W dniu 14 lutego 2004 r. został poinformowany, że jego umowa nie zostanie przedłużona na okres po dniu 15 października 2006 r. Jego wniosek o skierowanie sprawy do komisji ds. niezdolności do pracy nie został uwzględniony.

Na poparcie skargi skarżący podnosi w szczególności naruszenie art. 31 akapit pierwszy i art. 33 akapit pierwszy Warunków zatrudnienia innych pracowników w rozumieniu zgodnym z wykładnią Sądu ds. Służby Publicznej dokonaną w wyroku z dnia 16 stycznia 2007 r. w sprawie F-119/05 Gesner przeciwko OHIM (dotychczas nieopublikowany w Zbiorze).

Skarga wniesiona w dniu 22 marca 2007 r. — Bleser przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-25/07)

(2007/C 117/57)

Język postępowania: niemiecki

Skarga wniesiona w dniu 15 marca 2007 r. — Lafleur-Tighe przeciwko Komisji

(Sprawa F-24/07)

(2007/C 117/56)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Virgine Lafleur-Tighe (Makati, Filipiny) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego zaszeregowującej skarżącą do grupy zaszeregowania 13, stopień 1 w związku z zatrudnieniem jej jako pracownika kontraktowego, wynikającej z umowy o pracę zawartej w dniu 22 grudnia 2005 r.;
- pouczenie organu powołującego o konsekwencjach stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji i w szczególności o uwzględnieniu doświadczenia zawodowego uzyskanego przez skarżącą od dnia 16 listopada 1993 r., w którym uzyskała dyplom *bachelor*, oraz zaszeregowaniu jej do grupy zaszeregowania 14 z mocą wsteczną od dnia 22 grudnia 2005 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi zarzuty bardzo podobne do zarzutów podniesionych już w sprawie F-135/06 ⁽¹⁾, w szczególności naruszenie zasady wzajemnego uznawania dyplomów i kwalifikacji zawodowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 236 z 30.12.2006, str. 87.

Strony

Strona skarżąca: Thomas Bleser (Nittel, Niemcy) (przedstawiciel: P. Goergen, avocat)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie zaszeregowania do grupy dokonanej decyzją o jego powołaniu z dnia 16 marca 2006 r.
- uchylenie art. 2 i 13 załącznika XIII i art. 32 regulaminu pracowniczego urzędników, które weszły w życie w dniu 1 maja 2004 r.;
- przywrócenie skarżącego do grupy zaszeregowania wskazanej w ogłoszeniu o konkursie lub do grupy, która jej odpowiada w nowym regulaminie pracowniczym (a także na stopień wynikający z przepisów mających zastosowanie przed dniem 1 maja 2004 r.);
- zasądzenie odszkodowania w wysokości różnicy w wynagrodzeniu;
- zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości 10.000 EUR za wyrządzoną krzywdę;
- obciążenie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżca podważa zasadniczo postanowienia art. 2 i art. 13 załącznika XIII oraz art. 32 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, które weszły w życie w dniu 1 maja 2004 r.

Skarżący podnosi, że jego zaszeregowanie powinno nastąpić zgodnie z postanowieniami starego regulaminu pracowniczego, dla niego korzystniejszego i który obowiązywał w dniu, w którym zdał konkurs. Skarżący uważa, że jego zaszeregowanie jest niezgodne z zasadą niedyskryminacji, a także zakazem dyskryminacji ze względu na wiek.